

Малиш Г.А.

Аспірант кафедри банківської справи

ДВНЗ «УАБС НБУ»

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У РОЗВИТКУ МЕРЕЖІ БАНКІВСЬКИХ ФІЛІЙ

Після завершення глобальної фінансової кризи у період стабілізації банки поступово переходять від політики скорочення витрат до ведення банківської діяльності у звичайному режимі. Зокрема, одним із напрямків зменшення витрат у кризові часи стало скорочення мережі філій. У період кризи переважна більшість вітчизняних банків вдалася до закриття своїх регіональних відділень, зокрема лідерами у цьому стали наступні банки України: ПАТ «Промінвестбанк», АБ «Укргазбанк», АТ «УкрСиббанк», АТ «Ощадбанк», АТ «ОТП Банк», ПАТ КБ «Надра».

Даний антикризовий захід отримав певну ефективність і установам вдалося утримати фінансову стабільність протягом нестійкого фінансово-економічного періоду. Відповідно, після подолання кризових явищ банки поступово повертаються на роздрібний ринок, масово відкриваючи банківські філії. Згідно з дослідженнями аналітиків подібна тенденція спостерігалась переважно серед невеликих (ПАТ «Банк Кіпру», ПАТ «Платинум Банк») та середніх банків (ПАТ «Дочірній банк Сбербанку Росії», ПАТ «Дельта Банк», ПАТ «Банк Кредит-Дніпро» тощо). З огляду на це, виникає питання щодо формування та утримання оптимального обсягу філіальної мережі банківською установою, яка б дозволяла банку ефективно функціонувати.

Так, серед переваг широкої філіальної мережі слід відзначити те, що вони є провідним дистрибутивним каналом надання банківських послуг клієнтам. Проте із розвиток Інтернет-банкінгу, мобільного банкінгу та впровадженням інших сучасних технологій у банківську діяльність частка

споживачів, що користуються переважно структурними відділеннями банківських установ наразі суттєво падає. Згідно зі статистичними даними, що базуються на результатах опитування [1] орієнтовний обсяг банківських послуг, які надаються через філіальну мережу банків, у 2011 р. порівняно з 2005 р. знизився, зокрема за видами операцій:

- відкриття рахунків – на 10%;
- придбання банківських продуктів – на 16%;
- консалтингові послуги – на 12%;
- вирішення проблемних питань щодо обслуговування клієнтів – на 12%;
- перерахування грошових коштів – на 27%.

Як свідчать вищенаведені дані, клієнти надають перевагу самостійному обслуговуванню, що не вимагає витрат часових та фінансових ресурсів на користування послугами банківських філій, а саме електронному та мобільному банківському обслуговуванню.

Незважаючи на це, існує ряд аргументів, які свідчать про важливу роль розгалуженої філіальної мережі банків та необхідність її підтримки. Серед основних переваг слід відзначити:

- відкриття та утримання функціонуючих відділень банку повинно відповідати ряду нормативних вимог, що є законодавчо встановленими та обов'язковими. З огляду на це, структурна мережа банківської установи є свідченням її надійності;
- банківські філії та відділення надають змогу пропонувати якісний, повноцінний пакет банківських продуктів;
- охоплення більшої частки роздрібного ринку при наявності широкої мережі банківських відділень;
- є базисом для подальшого розширення філіальної мережі.

Список використаної літератури

1. Kolakowski M. Trends in Branch Banking [Electronic Resource] / M. Kolakowski // About.com. Financial Careers. – Regime of access : <http://financecareers.about.com/od/banker/a/Trends-In-Branch-Banking.htm>